

Sognefoged, der i denne sin Egenskab kommer til at foretage Udpantninger, tillige skulde kunne optræde som kommunale Pantefoged. Udvalget har drøftet Betimeligheden af at optage nærmere Forskrifter i selve Loven om Betingelserne for at ansættes som Pantefoged, men man mener dog, at det for ikke at gøre Retsplejelovens § 600 for lang og uoverskuelig kan overlades til Justitsministeriet at fastsætte de i saa Henseende fornødne Bestemmelser.

Som en ny Regel foreslaar Udvalget, at Pantefogederne skal autoriseres af Fogeden. Hensigten hermed er væsentlig at skabe en særlig Garanti for, at vedkommende opfylder Betingelserne for at ansættes som Pantefoged, hvilken Garanti har sin Betydning overfor Befolkningen i Almindelighed, men navnlig ogsaa overfor de fremmede Kommuner, hvis Skatter Pantefogeden kan komme til at inddrive. Men iøvrigt mener man, at det vil være af Betydning for Pantefogedens hele Stilling og Autoritet, at han er autoriseret af Fogeden.

Iøvrigt har Udvalget ment, at det bør overlades til Kommunalbestyrelserne selv at give de nærmere Instruksler til Pantefogederne om deres Arbejde, samt at foreskrive det fornødne Tilsyn med dem, og om fornødent stille Krav om Sikkerhedsstillelse o. l.

Udvalget skal fremhæve, at selv om Sognefogederne efter Udvalgets Mening ikke bør antages som kommunale Pantefogeder, vil de jo dog paa Landet i deres Egenskab af Sognefogeder faktisk komme til at foretage Udpantning for Skatter, hvis Kommunalbestyrelsen ikke maatte foretrække at ansætte egentlige kommunale Pantefogeder.

Da Retsplejelovens § 600 vilde faa en efter Udvalgets Mening mindre overskuelig Affattelse, hvis de af de foregaaende Forslag følgende Ændringer skulde indføjes uden Ændring i den øvrige Tekst, har man foreslaaet en hel ny Redaktion af nævnte Paragraf, der findes optages som Bilag til Betænkningen.

Ændringer i Reglerne om, hvilken Foged, der skal foretage Autorisation.

For saa vidt Udpantningen altsaa stadig skal foretages af Fogeden eller Sognefogeden, har det været Udvalget magtpaaliggende saa vidt gørligt at fjerne de Forhold, der har givet Anledning til Klager over besværlig og langsom Ekspedition af Sagerne.

Her er man da først standset ved det foran omtalte Tilfælde, hvor Restanten er *Fraflytter*. Der har i Udvalget været Enighed om, at Autorisationen til Udpantning i alle Tilfælde bør meddeles af Fogeden i den Retskreds, hvorunder den rekvirerende Kommune hører, og at det vil være tilstrækkeligt, at Rekvirenten, d. v. s. vedkommende Kommunalbestyrelse, naar Begæringen om Udpantning skal sendes til en anden Retskreds, attesterer, at Godkendelse til Udpantning og fornøden Bekendtgørelse har fundet Sted. Herved opnaas, at Restancen, saa snart Autorisation har fundet Sted, kan sendes direkte til den Sognefoged eller Pantefoged, der skal foretage Udpantningen, uden at den behøver at passere et Dommerkontor som Mellemed. Udvalget har udarbejdet Forslag til en Tilføjelse til Retsplejelovens § 598 i heromhandlede Henseende. Forslaget findes optaget som Bilag til Betænkningen.

Den almindelige Fremgangsmaade bliver da denne, at Kommunen saa snart de foreskrevne Frister er udløbne, indleverer Restancerne til Autorisation, der af Fogeden meddeles hurtigst muligt. Saa snart Restancerne er modtaget tilbage fra Fogeden, fordeles de den Dag, da Udpantningerne skal paabegyndes, jfr. nedenfor, til de respektive Udpantningsmyndigheder, der uden Ophold besørger Udpantningen og afregner direkte med Rekvirenten eller giver denne Meddelelse om Udpantningens Resultat. Det er Udvalgets Mening, at der bør fastsættes en vis *Frist* for Sognefogeden (Pantefogeden), inden hvilken han skal afregne med Rekvirenten eller dog give denne Meddelelse om Udpantningens Resultat. De nærmere Regler herom tænker Udvalget sig givet af Justitsministeriet.